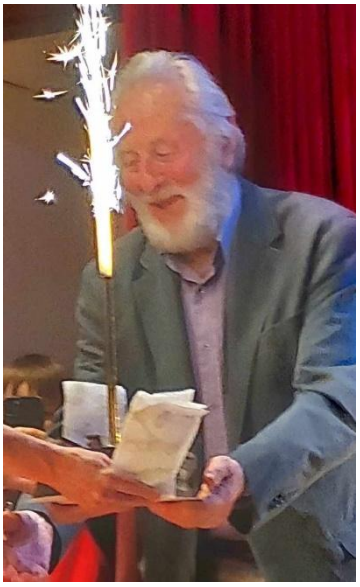

Kontsik György

Mi kell egy színházalapításhoz?

Elsősorban egy terem, pajta, hodály vagy akármi hasonló.

Ez most megvan. Leányfalu település cseppet sem alkalmi Faluháza és szorgos munkálkodói kiválóan alkalmasak ilyesmire.

Aztán kell alapító szándék, akarat, hit lelkesedés (egyik sem törlendő, mindegyik szükséges).

Ez is létezik. Kállai Katalin író, az *Új Írás* online főszerkesztője és Baksai József Munkácsy díjas festőművész személyében megvan az alapító igyekezet.

Kell még színdarab. Nem is akármilyen.

Ezt is megkaptuk. Az élete tizedik évtizedében járó, éppen születés-napját ünneplő Szakonyi Károly hangjátékát – magam inkább egyfelvonásost írnék – adták elő, a világhírű színpadi szerző jelenlétében, sőt, hathatós színpadi közreműködésével.

Kellenek tovább színművészek. Olyas valakik, akik felveszik a versenyt az egykori rádiójátékot csak a hangjukkal megjelenítő Ruttkai Évával és Tomanek Nándorral.

Ez is megvolt Szabó Gabi és Horváth Péter személyében.

Kell még, nem utolsósorban, közönség, hogy ne üresen kongjon a szereplők hangja.

Nos, az alapító játékosok erre sem panaszkodhattak.

A hentes című színpadi mű az évtizedek során semmit nem veszített az aktualitásából. Mondjuk Ingmar Bergman komorabb hangulatúra rendezte volna meg az egymásra nem figyelő házastársak váratlanul komolyra forduló, a közönyösségből izgalmassá váló párbeszédét. Ám Szakonyi Károly híres arról, hogy írásaiban mindig csillog legalább egy kis részvét téveteg alakjai iránt. Most sem volt másképp. A neves svéddel ellentétben ő még szereti az embereket.

Végül a színházalapításhoz kell még a siker is.

Ez is megvolt.

Leányfalu és a Farkas László szellemi hagyatékával sáfárkodó online *Új Írás* bízhat benne, hogy lesz folytatás.